

Kiállítás előzetes a teremtés csodálatos kútjáról

Május 23-tól két héten át tekinthetjük meg Balassa Júlia textil iparművész kiállítását az Erkel Ferenc Művelődési Központban. Júliát, mint a gobelin és a színek elkötelezett hívét már bemutattam a Hírmondóban. Akkor azzal a gondolattal fejeztük be a beszélgetést, hogy az eddigi jellemzően színes, organikus formák, örökérvényű igazságok mellett filozófiai gondolatok, emberi érzések, barátság, szerelem figurális ábrázolása jelenti új alkotói készletét.

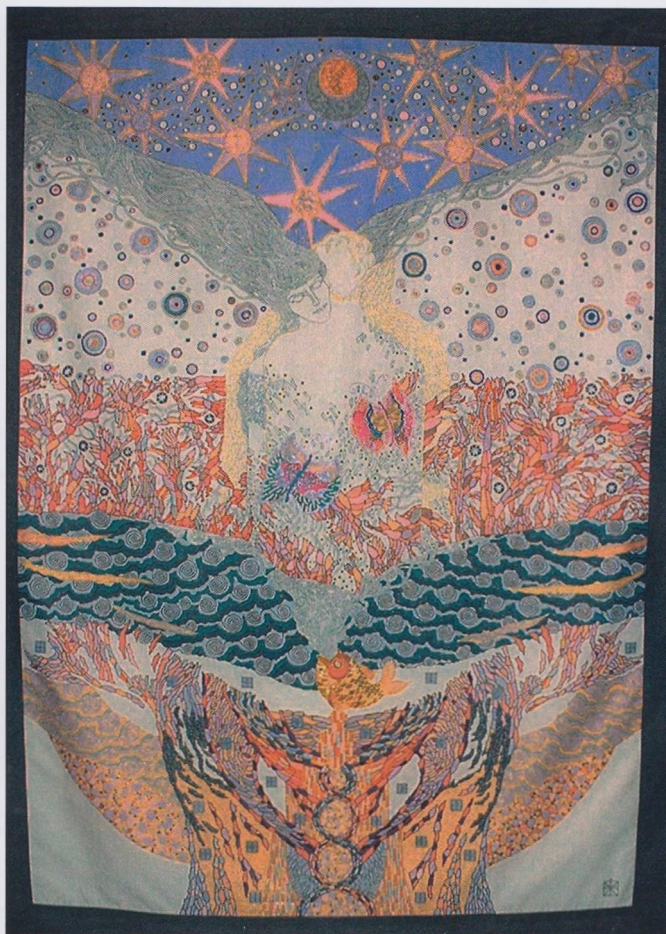
Ez a törekvése mára készre érett. Kiállításán anyagot vált, a szövött faliszőnyegtől áttekint a kézzel festett textil-kép műfajára, és a „Teremtés kútja” című centrális képpel élénk tárja gondolatiságát világunk eredetéről, összefüggéseiről. E kép elé telepedtünk le beszélgetni tartalmának képi megjelenítéséről.

Balassa Júlia: – A kép anyagául a selyemangint választottam. Ez a legfinomabb fehérített pamutanyag, festészeti szempontból megfelel a hernyóselyem festéktartási tulajdonságainak. A szál fonás-speciális, amitől nagyon erős, szépen fut rajta a festék, de nem fut szét könnyen. Mivel aprólékos, kis motívumokból áll össze a gondolat, ezen az anyagon tudtam megvalósítani a bennem rejlő képet.

Belső énemben mostanra érett meg erősen a gondolat, hogy tömören kifejezzem a világlátásom. Ezen a képen a szerelem felső dimenzióit szeretném megfesteni, ez az elvont téma kedvez a szimbólumok használatának. Az egész kép a dualista filozófia megjelenítése, a két isteni teremtő erővel, amit nevezhetünk jangnak, mint pozitív férfi energiának, és jinnek, mint negatív női energiának. A kép a fizikai világot jelképező kúttal indítja a szimbolikus, többretegű építkezést, majd a V-alakú komponálás többszöri ismétlésével hangsúlyozottan a felső harmadban levő isteni dimenzióig, a szellemvilágot szimbolizáló csillagokig mutat. A dualitást – az egységes isteni létezésről való elszakadásunkat – a női (kék) és a férfi (piros) DNS-lánc jeleníti meg. A kútból előtörő víz (a víz az érzelmek szimbóluma) a vegetáción keresztül az emberpárhoz vezet a szemünket. A mozdulatlanul összeölelkező emberpár mint isteni teremtő lény szerepel nemcsak fizikai valóságában, hanem befelé fordulva a világmindenséget befogadja és részeként hordozza, az elfeledett isteni egységet újból átéli, a szerelem teljes spektrumát fogadják be. A nő szeme csukva, befele figyel, az ölelkezés nem a fizikális gyönyört, hanem a beteljesedést nyújtja számára, mintegy rádöbbenve az örökkévalóság pillanatnyi megvalósulására, befogadva a szerelemnek, mint legmagasabb emberi érzésnek éltető erejét. A nő felfele, V alakban szétnyíló haja adja meg az utat a Földön kívüli dimenziókhöz. A teremtés gondolatának keretét az univerzum tagozódása adja olyan festészeti megoldással, amit bár mint képet lezární igyekszem a képkerettel, azon mégis túllép és bennünk, illetve a valóságos univerzumban folytatja útját. Ezt a szellemiséget hangsúlyozza a színvilág, a lila és árnyalatai a szimbolikában a teljesség, a felső – gondolati világ szimbólumai. Sok aranyat használok, ami a fémek között a legértékesebb, egyúttal a nap és a férfi pozitív – teremtő energia szimbóluma is – így válik a teremtésről szóló alkotás nélkülözhetetlen színévé.

A kép telítve van szimbólummal. A képzőművészetben a sajátos mára félretett összszimbólumok a tudatalattin keresztül most is hatnak. A dualista szemlélet része a lenről eredő fér-

fi-nő teremtő erő DNS - láncolat szimbólum ellenpontjaként a fenti – végső, isteni dimenzióban való ismétlése: a hold, mint női szimbólum magába fogadja a napot, a férfi szimbólumát. Ezt az ábrázolásban már az ókori Mezopotámiában és Egyiptomban is használták, a középkori kódexekben is gyakran fellelhető. A nap teremtő és éltető ereje, a napszimbólum mindenhol alkalmazott formája a kör alakú arany pettyek formálta napkorong a közepén ponttal. Nálam ezt a pontot az ablakkeretbe – amibe a napkorongot helyezem – formált kereszt metézőpontja adja.

A kút körüli csigavonalas motívumrendszer a víz energiáit és a hozzá tartozó szimbólum rendszert (pl. az érzelmek áradását) jelképezi. A csigavonal konkrétan is energiát képvisel, a magyar népművészetnek is egyik fő építő eleme például a virágindákon. A kör pedig, amit te a férfi-nő szellemi egyesüléséből áradó tökéletesség kifejezéseként értelmezel, a szimbolikában a világmindenség jele. A pillangó a léleké, és van a képen saját használatú szimbólumom is: a növények nem konkrét valóságukban léteznek, hanem mint a világmindenség része, esszenciájukat festettem meg.

– *Ha valaki beleszeret a filozófiádba, magával viheti-e a képed?*

– Mindegyik eladó, a kiállításon alájuk írom az árukat. Őszintén, nagyon boldog vagyok akkor, amikor valaki annyira értékeli a képet, hogy pénzt is áldoz érte. De sokszor adtam ajándékba is, amikor azt láttam, hogy nagyon megfogott valakit.

Hegedüs Ira